

2. DŮM

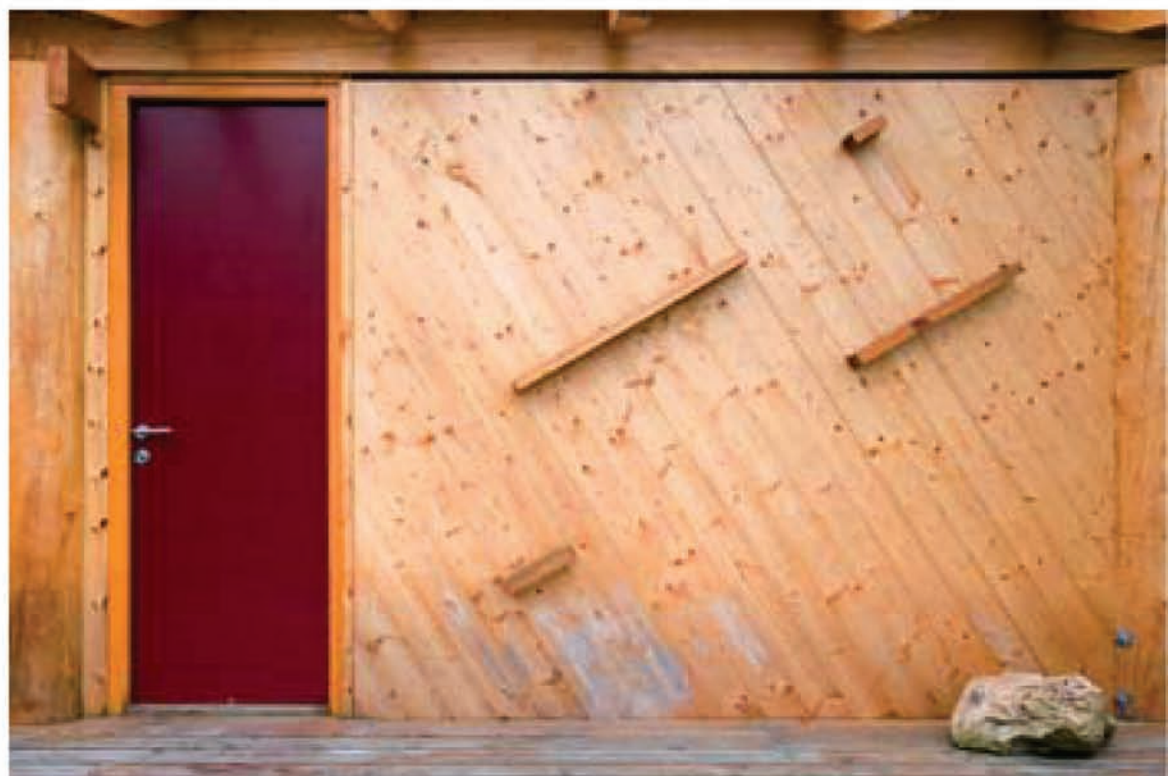
Patří ke stavbám, které lze zařadit jako alternativní. Rozloha jeho obytné místnosti s kuchyňským koutem a koupelnou činí zhruba 80 m², terasa otevřená do terénu je velká 30 m².

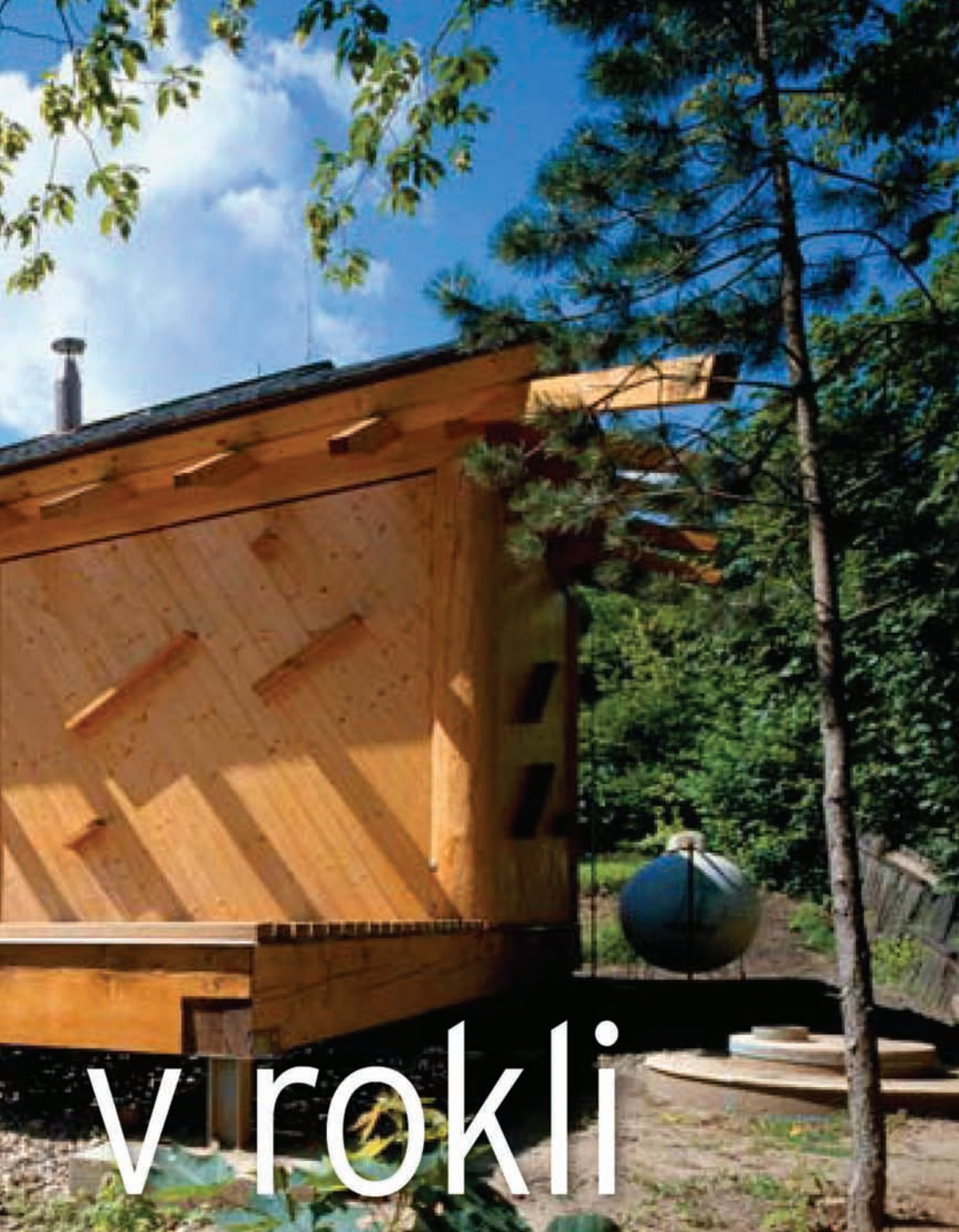
Od počátku byl tento dům určen pro jednoho či pro dva. Určitě by v něm mohla žít i rodina s malým dítětem, později může velmi dobře posloužit jako víkendové útočiště v blízkosti lesa a staré hájovny.

Dřevostavba postavená z kulatiny a trámů nepřipomíná tradiční srub ani roubenku, její tvarosloví se trochu podobá spíše blízkým chatám.

Exotika

v rokle

Jediná místnost v tomto domě má otevřený krov. Poskytuje tak komfort velkého prostoru, i když její půdorys není zvlášť velký.

Pod lesem, téměř na samotě a přitom nedaleko od Prahy – to zní skoro jako pohádka. Majitel domu (který byl podle návrhu architekta Tomáše Klance v roce 2004 postaven za tři měsíce) navíc patří k těm, kteří jsou schopni značné improvizace. Nevadí mu třeba, když se některé detaily nepovedou hned napoprvé a nejsou naprosto dokonalé. Neváhal v lese vyhledat vhodné padlé stromy, na místě opracovat kulatinu a bez sušení z ní začít stavět hrubou stavbu. Využil možnosti zapojit se do vzniku stavby jako tesař a příležitostný truhlář, řezbář, elektrikář a instalátér samouk. Architektovi věřil a s jeho experimenty souhlasil.

„Dům vznikl radostnou, spontánní a kreativní tvorbou všech zúčastněných,“ vzpomíná dnes Tomáš Klanc a dodává: „Detaily a výběr materiálů byly upřesňovány až v průběhu stavby,

kvalitu provedení a také stavební náklady jsme ale pečlivě kontrolovali. Dbali jsme také na ekologické řešení a provozní náklady.“ I přes tento experimentální přístup nebyl původní stavební rozpočet překročen. Cena se pohybuje pod běžnou hranicí, kolik se platí za metr čtvereční u typizované výstavby, ve výsledku dosáhla 1,2 milionu korun.

Podle názoru Tomáše Klance je – dnes velmi rozšířená – nabídka rodinných domů dodávaných „na klíč“ z mnoha důvodů nešťastná a často nevýhodná. První pochybnosti se mohou dostavit ve chvíli, kdy zájemci navštíví rozparcelovaný pozemek a zjistí, o jaký „urbanismus“ se v nově vzniklé lokalitě vlastně jedná, jak velká je budoucí zahrada, jak daleko je do obchodu s potravinami a do kterých sousedních plotů se budou „hezky zblízka“ dívat ze svého budoucího

okna. Pak by se měli seznámit také s materiály, jež budou na stavbě použity, a dále s tím, jaké stavební úpravy v daném projektu může firma vykonat – a za jakou cenu...

Projekt a realita

Všichni tři majitelé dřevěných rodinných domků, které jsme oslovili, si spolupráci s architektem pochvalují. Během společných rozhovorů dokázali velmi rychle najít ideální prostorové řešení, které je vytvořeno přesně pro jejich potřeby. Navíc ušetřili jak na samotných nákladech na stavbu, tak na provozních nákladech. Tři domy, které vám představujeme jako dřevostavby, si nejsou příliš podobné a nemají mnoho společného ani s tradičními venkovskými chalupami – veřejnost si totiž pod pojmem dřevostavba většinou představuje stavbu podobnou srubu či

Kulatina, prkna a trámy, půdovky a navíc velká okna

Skutečně nevelká kamínka dokáží vyhřát prostor celé místnosti, samozřejmě v době, když jsou majitelé doma (a mohou tedy přikládat). V opačném případě anebo když venku mrzne až praští, domek vyhřívá plynové topení, instalované pod podlahou. Bylo navrženo pro výkon 9 kW, který nebývá téměř nikdy využíván. Dům lze označit jako energeticky úsporný, velmi dobře udržuje teplo.

Staré dlaždice-půdovky u vstupní části domu, šedá a černá dlažba v jednoduché koupelně, trámy a kulatina, sloužící jako nosný sloup a vysoká červená okna vyrobená na míru: podobné kompozice nebývají v současných domech právě běžné. Díky pečlivému provedení detailů nepůsobí ve stylu „chatař-chalupář“.

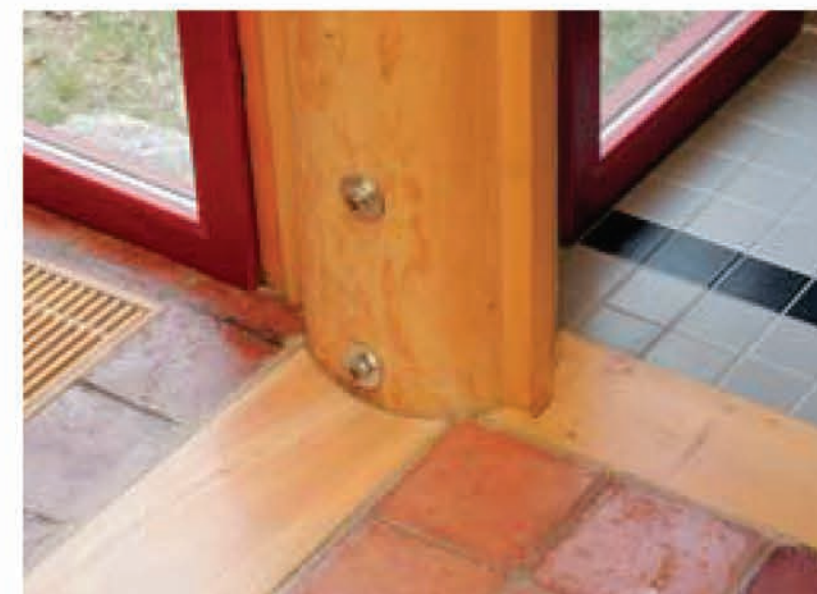
roubence. Spojuje je ale několik základních prvků: nosnou konstrukci mají ze dřeva a dřevo je také použito jako součást obvodového pláště. U dvou z nich se dřevěné prvky objevují také v interiéru, ovšem místo dřevoštěpkových desek v „červeném domku“ by se mohly použít také jiné materiály, záleželo i na vkusu a názoru klienta. Dalším společným prvkem bylo poměrně rychlé provedení stavby. Co se týče například nákladů na vytápění, dosahují takové cenové hladiny, že si tuto skutečnost chodili další zájemci o rodinný dům dokonce osobně ověřovat. Nakonec jsme si to mohli ověřit sami: v červeném domě se během naší návštěvy topilo na minimum a v Brně se nemuselo topit vůbec, i když tu mají miminko a byl chladný březnový den. Právě tato stavba je zajímavá tím, že jde o dřevěnou konstrukci, aniž by to bylo uvnitř

na první pohled patrné. Jsou zde použity klasické materiály, které charakter interiéru posouvají spíše ke komfortnímu městskému bytu. Až při pohledu z okna zjistíte, že podíl dřeva na stavbě rozhodně není zanedbatelný.

Japonsko v Čechách

Vraťme se ale k domku u lesa. Jeho charakteristickým znakem je priznaná sloupová konstrukce a otevřený prostor, inspirovaný japonskými stavbami. Podle jejich vzoru je možné interiéru rozdělit posuvnými stěnami, nikoli ovšem z papíru, ale pruhy světlé textilie, zavěšené v pojezdech mezi trámy. Otevřený krov je prvkem, který přispívá ke kvalitě bydlení. Díky němu je zde více prostoru a více vzduchu, zároveň si jeho obyvatelé mohou vizuálně užívat velmi příjemného mate

riálu, který je navíc právě v konstrukci krovu pěkně zpracovaný. Jedná se o významný, v podstatě dominující estetický motiv celé místnosti. Kromě něho tu hrají svoji roli také velkoformátová okna. Z finančních důvodů nebyla řešena jako posuvná, ale jejich plochy otevírají interiéru do venkovní zeleně a na terasu, směrem ke vzrostlým stromům v blízkém okolí, které de facto „vtahují“ dovnitř. Autor projektu se do určité míry nechal inspirovat také lidovou tvořivostí z blízkých chat. Každá z nich je jedinečná, nese rukopis svého majitele, jenž má vlastní vkus a při stavbě svého rekreačního domku byl zcela jistě limitován nabídkou materiálů. Působí proto často více či méně bizarně, někdy naopak zajímavě či zcela originálně. Tento dům měl mít alespoň několik znaků, které by ho jasně definovaly: patří mezi

1

Pojezdy zapuštěné mezi trámy zajistí v „ložnici“ rychle a elegantně alespoň optické soukromí.

2

ně šikmé pruhy na fasádě a přečnávající trámy střešní konstrukce, uvnitř zase staré půdovky, volně komponované do dřevěné podlahy.

Obytný prostor je řešen vcelku lapidárně: kuchyňský kout s jídelním stolem a chromovou lednicí a za rohem koupelna se sprchovým koutem a dobře vybranou sanitární keramikou, jasně vypovídající o tom, že majitel domu rozhodně nepatří k trampům, kterým stačí studna na dvoře – ostatně golfové hole a nejrůznější poháry naznačují něco jiného. Samotná konstrukce domu vymezuje „ložnici“, kterou lze pomocí závěsů skutečně uzavřít. U velkých oken na terasu v podstatě zbývá plocha pro volné improvizace. V době naší návštěvy tu ležel futon a zdálo se, že celkem často zde používají elektronické pia-

no, mohlo by tu být ale v podstatě cokoli. Křesla tradiční, houpací i velice moderní, nebo naopak jenom koberec a pokojové rostliny. Variabilita tohoto prostoru je velice příjemná, nic nevnučuje a i kdyby zůstal prázdný, nebude díky použitému dřevěnému materiálu a velkým oknům, otevírající interiér k lesu, studený a „holý“. I když jsme se o majiteli mnoho nedozvěděli, přece jen víme, že je otevřený novým nápadům a experimentům. Jeho domek je projektován pro jednoho či dva obyvatele, ale zdá se, že se v jediné obytné místnosti a na terase často setkává příjemná společnost. Těžko říci proč, ale domek působí nejen jako velmi dobrá alternativa bydlení, zároveň by se z něj mohl stát třeba i klub pro skupinu vybraných přátel.

PŮDORYS

1. terasa 2. vstupní dveře
3. šatní skříň s úložným prostorem pod střešou 4. koupelna se sprchovým koutem, bidetem a WC 5. kuchyňská linka 6. jídelna 7. ložnice 8. obytný prostor

1. Půdovky byly použity v souvislých plochách tam, kde se více chodí v botách, a také jako dekorace vložená mezi prkna podlahy.

2. Podobný princip je uplatněn i na dlažbě v koupelně, kde byl vytvořen velmi jednoduchý černý dekor.